



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Pars Secvnda Libri II. De forma suppellectilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Pluiale.
Auriphrygium, seu fascia amictus sacerdotalis, diaconalis, & subdiaconalis.
Grammatæ, seu auriphrygium albo sacerdotalis, diaconalis, & subdiaconalis.
Sandalia.

Caligæ, quas olim hyacinthino colore fuisse proditum est.

Gremiale.

Dalmaticæ diaconales.

Tunicellæ subdiaconales.

Stolæ diaconales.

Manipulus diaconalis.

Manipulus subdiaconalis.

Auriphrygium, seu fascia amictus diaconalis.

Auriphrygiæ itæ amictus subdiaconalis
Sacculus corporalium.

Puluinar Missalis.

Integumentum Missalis.

Integumenta librorum euangelistariorum, epistolariorum, lectionariorum.

Integumentum lectorilium statutorum.

Integumentum lectorilium gestatoriorum.

Integumentum ambonis, suggestive.

Integumentum falditorii.

Vestes atq; indumenta eiusdem coloris, quo sunt vestes supra enumerate, licet è materiæ diuersa constent.

Dalmatica. Episcopalis.

Tunicella. Episcopales.

Chyrothecæ Episcopales.

Velum calicis.

Integumentum sedis Episcopalis.

Velum frontispicij Altaris.

Vela, seu continentia subdiaconales.

Indumentorum ornamenta, materia, colore, opere, artificiove inter se ut maximè potest, conuenientia.

Cruces frontispicij pallij.

Cruces planetæ.

Cruces stolæ sacerdotalis, & diaconalis.

Cruces manipuli sacerdotalis, diaconalis, & subdiaconalis.

Cruces fasciæ amictus.

Auriphrygium pluialis.

Crâmula, & fasciæ dalmaticæ diaconalis.

Grammula, & fasciæ tunicellæ subdiaconalis.

Ornementum puluinalis Missalis.

Ornementum sacculi corporalium.

Ornamentum integumenti codicum.
Laciniae singulorum integumentorum & puluinalium conuenire etiam debet cum coloribus ornatus; ita scilicet, ut aurum cum auro, aut argento cum argento, & ferum cum colore ornatus pannive conueniat.

P A R S S E C V N D A

L I B R I I I.

De forma suppellectilis.



AM deniq; restat altera huius libri pars: in qua suppellectilis omnis mox supra enumeratæ, reiq; ad usum ecclesiasticum pertinētis, forma à nobis exponēda est; ac ita quidem, ut aliquando etiam materia simul ostendatur, è qua res unaquæque pro præstantia ratione conficiatur.

Primo igitur loco erit Crux.

De Cruce.

Crucis portæ, quæ vel super altari majori, vel super tabernaculo sanctissime Eucharistie collocabitur, forma penè quadrangula erit: cuius tam pars inferior paululum oblonga in tubulum desinet, ut cum ad usum processionalium, aliarumq; Ecclesiasticarum actionum opus erit, à suo possit fulcimento commodè eximi.

Ea autem magnitudine Crux erit, quæ cum altari amplitudine aptè decoreq; conueniat.

Ex aureis, aut (si minus per facultates possit) argenteis laminis Crux altarij maioris erit in basilica cathedrali, Ecclesijsq; collegiatis: hecq; usi solenniorum dierum, atq; officiorum: altera autem ex aurichalco inaurato condecorante cælata elaboratæ, alijs diebus adhibenda.

Ex hac item materia, vel ex argento illa etiam erit, quæ in alijs Ecclesijs preferenti parochialibus super altari majori collocabitur.

Fulcimentum, quo aptè Crux in altario sustineatur, ex auro, aut argento, aut faltæ ex aurichalco, aut deniq; ex ligno inaurato, in Ecclesijs scilicet quarti censu.

A 2 4 tenuis

renuis est; eleganter decoraq; forma co-
fectum, ad congruentem altitudinem sur-
gens, teste, atq; apte tubulo insigatur.
C. crucis item quæ in altario maiori po-
netur, cum fulcimentum, tum forma ea-
dem, aliquantoq; minor, ille poterit, sed
exemptilis esse non debet.

Materia si minus aliquando ex aurichal-

cō, pfectissimive metallo, at ex ligno es-
se poterit picto, decenterq; inaurato.

Crux potrō Capituli, vel illa que in
processionibus, in mortuorum exequijs,
alijsq; sacris, & Ecclesiasticis actioni-
bus de mōro presertim, hostile habeat be-
ne firmum idemq; decenter pictum, cui
aptè inscratur.

Vbi vero (ut in ecclesia Ambrosiana)
motis est à Capitulo, alioq; Ecclesiasti-
co Collegio, vel à parochis alijsve ani-
matum curatoribus, Crucē forma qua-
drata, que dibus enbitis paulo tē
plius altè laueq; pateat, in illis Ecclesia-
sticis actionibus sine hostili, sed breui
manubrio eiusdem metalli proferri; is
quidem mos sane quam vetus vsuq; pro-
batis, plane retinendus est.

De Candelabris.

Candelabrum altarij maioris (que e-
stiam aera olim fusile animaduer-
sus) si ex auro per facultates fieri non
possunt, saltē ex alio genito conficiantur
ad usum solenniorum officiorum, ita ut
& metalli genere, & opere cum Cruce
congruant.

Alii vero quæ usui quotidiano sunt, ex
aurichalco constare poterunt: quo me-
tallo in omni Ecclesia adhiberi conve-
niens est.

Ex ligno autem opere tornatili conse-
cta in reliquis altarij minoribus aliquā
do permittuntur, si ex aurichalco, pre-
fectoriis materia per facultates fieri
non possunt.

Candelabri basis, quem pedem dicunt,
rotunda, vel triangularis potius existat,
atque ut maximè fieri potest, cum illa
congruens quæ Cruci subiacet.

Sic vero vndiq; pateat, firmaque sit, ut
præ cerei crassioris qui imponetur pon-
dere aut longitudine, candelabrum non
vello modo congruat.

Hiū siem scapus opere calato recte, piè,

decenterq; elaboratus, sensim angustius
ascendat in altitudinem, quam altarij,
ecclesiæq; ratio requirit. Rursumque in
summitatem circularem decore patu-
lam definat. In qua summittate candelab-
ri acumen teres extet, cui vaseulum in
de ex argento vel aurichalco insigi pos-
sit; in quo vasculo cerei inserantur.

Et quoniam usui venit, ut quæ candelab-
ra ex auro argenteo sunt facile vacil-
lent, atq; inclinentur ac ferè etiam par-
ticule, ex quibus simul conglutinatis il-
la fabricata sunt, dissoluantur; vtile erit
virgam ferream per totum candelabri
scapus transire: quæ virga in superio-
rem partem exiens, locum vasculo pra-
scripto, candelevē insigende prebeat.

In parte autem inferiori ita claudatur
lamina ferrea in orbē versatili, ut par-
ticulas omnes quæ candelabri scapus
constituant, aptè constringat, iunctasq;
simul, ac rectas planè teneat. Candelabrum cerei Paschalis ex lami-
nī argenteis, aut ex aurichalcho, aut sal-
te ob ecclesiæ inopia è solidō ligno, opē
re tornatili, rotuq; inauratum ac piè orna-
tū, altitudine cōstet cubitorū ferè quinq;
Basi præterea firmissima fusculatur; ut
vbi moris est (quem admodū olim sūit)
statim illis diebus in media ecclesia ante
alatre maius collogetur. Si vero pensile adhibetur, hulla basis o-
pus est.

Cantharus (quod candelabri genus
est in ecclesia Ambrosiana) ex auro, vel
ex argento, vel ære fusili, aurichalcove
esse potest, prout ecclesiæ in qua adhibe-
tur, ratio postolat.

Breuior quam cetera candelabra, ac le-
uior item scapo præterea subtiliori cō-
stet, quod faciliter manu apprendatur.

Base triangulari, & reliquo ornata sit,
qui decentem speciem exhibeat.

Candelabrum ad usum processionum,
& mettalo, & forma existant, ut illa que
usui sunt altaris majoris; sed longitudo
aliquantè breuior, & crassitudine
minor item esse poterunt.

De emunctorio, & operculo.

E munctorium, ex colem mettalo è
quo sunt candelabra, longitudine vni-
ciarum duodecim.

Oper-

Operecum ad vsum restinguendi cereos
è tenui laminatione, quam tolam vocant, con-
stet: forma præterea decenti.

De Tabella secretorum.

Tabellæ secretorum, non quernea,
non nucæ, neque denique è ligno
tabescere sit; sed ex abiete, aliave id ge-
neris arbore albicanti, ne pagina agglu-
tinata obscurescat.

Latè aliquantò amplius pateat, quām
longè à parte anteriori coronicibus yn-
dicis decole orietur.

A metà altaris aliquantò altius sustine-
ri debet aliquo fulcimento decorè con-
fecto, ut secretorum pagina propius ad
oculorum conspicuum accedat.

Atque hec quidem vñus quotidiani.

Illa verò solenniorum dierum specio-
fior esse debet, ita ut & coronices aura-
tas, aut preclaræ pictas, & paginam se-
cretorum malusculis literis impressam,
& elius imagines literasque illas gran-
diores, minio, auróque splendescentes
habeat.

Atque hec quidem vñus quotidiani.

MAppæ (que vela, vel laminave, aut
lindobies alias dicabantur) super
nam altaris partem contegentes; lino,
aut vbi copia nō est, è cannabi sint.
At illæ pretiosiores vñi solennium di-
erum, Episcopaliūmq; officiorum, è tela
linea item, vel cannabina; sed longè te-
nueri contextæ: reliquæ vñus quotidiani
nè tela eiusdem generis, non crassa ni-
mis, nec verò rudi; sed eiusmodi, quæ
confecte sint.

Verum nullè porrò Mappæ altaris ab
ulla parte bambacio caruie alteriusve
coloris elaboratae sint.

Grandiores porrò Mappæ ea sint lo-
gitudine, ut ab utroq; altaris latere pro-
fundius circiter tribus digitis quām pla-
num bradellæ dēmisſe sint.

Lætitudine vero totam altaris mēnsam
contegant, ac gradum item, qui super
altari est: si modo, in altari præsertim
maiori ob tabernaculi impedimentum,
separatim operi obtegivæ commodius
non sit.

Eæ præterea mappæ, quæ minores ad-
hibentur, integræ, atque vt olim eiūs-
modi existant, quibus tota integraquæ
illa superior altaris pars, seu mensa cō-
ternatur; eæque inter se distinctæ sint
ac sancè separatae omnino.

De Pallijs.

PAllium, seu palla, vestimentum sci-
licet, quod ante altare tenditur su-
spensum, paulò longius quām altare pa-
tere debet; eoq; altius, ut ab ima parte
paululum sub coronice scabelli eiudera
altaris occultetur.

A superiori parte palnum à summo di-
stante, lacinijs, quas frangias dicunt, au-
to serico elaboratis, pro colorum
ratione ex ecclesia ritu præscripta or-
netur.

Intrinsecus tela bambacina, aut alia te-
nui materia vestiatur; quæ à superiori
parte palmo vno excedat, ut sub map-
pis reflecti possit.

Instruatur etiam à summo intrinsecus
partiulis minutisque anulis æreis, fer-
reisve, quibus suspendatur affixum tela-
ri altaris.

Cui pallio ab exteriori parte, crux aut
imago Sancti, Sanctorumve quorum
nominé altare dicatum est, aut alia sa-
cra effigies aptè recteque in medio as-
suatur.

Id quod antiqui instituti esse ex eo e-
tiam accepimus, quod Zacharias Pon-
tifex pallam auro intextam Natiuitatis
Domini nostri Iesu Christi imagine
ornatam Beati Petri Apostoli alta-
rio obtulit.

Pallium pretiosiss., vtpotè vñi solen-
niorum officiorum, ac dierum, sit è serico,
auto argento vñ intexto, nempe ope-
re attâlico, quod brocatum dicunt, vel
acu decorè picto.

Illud verò quotidianum ex alio serici
genere, aut subserico.

Idq; etiam in ecclesijs permittitur, qua-
rum tenuis census ferre non potest illū
pretiosioris pallij sumptum.

Pallia autem, quæ humiliora, aut de-
pressiora iam extant, quām altaris alti-
tudo requirit, altiora fieri, in summa par-
te additamente eiusdem panni materie
facto, apteq; connexo: quod laciniæ
quam

quam frangiam vocant, aut alterius rei ornatus decenti obtegatur.

Quae verò pallia breuiora sunt, quoniam altaria longius ducta sunt, ea aperte reconcinnari poterunt, aut produci alijs pro longitudinis altarium ratione additis, decenterque annexis, eiusdem alteriusve panni sericive, aut materie fascijs.

De velamento, seu fascia ad ornatum Altaris.

VElamentum (quod ad ornatū frontis picipij altaris in Missā sacro adhibetur, superiori; parti pallij in ipso altari tanquam frontale quoddam obtenditur) eiusmodi sit, ut demissum, usq; ad serica filamenta que pallio assu solent, vel paulo infra perueniat.

Longe præterea pateat, ut adæquet altare, aut paulo amplius. Ejus extremitas, que in hominum conspectu est, fimbria decorè exornetur. E pretiosa tela linea, eaq; tenui admodum confectum, per latitudinem lineis acuallave ratione elaboratis, apteque certo interallo dispositis, distinctè ornatum appareat.

Pretiosus porrò, quod solennioribus diebus officijsque vni erit, insignius esse debet, auro scilicet argentoque contextum.

De Tela stragula altaris.

TEla stragula altaris, longitudine, ac latitudine fit, quæ totam illius mensam vndiq; conteget, & paulo amplius item: lacinijs breuioribus ab omnī parte decorè cincta.

Colore viridi sit. Quotidiana è lino, cannabive: illa vero usui solennitatum è serico, aut è subserico.

De stragulis Bradellæ, & graduum Altaris.

STragula Bradellæ, & graduum altaris, plani item cum opus est, tapezia sint, aut panni lanei, ijq; pretiosiores pro solennitatum ratione, proque ecclesiarum dignitate. Late, longè, & amplè ita pateant, ut & bradella, & altaris gradus eorum ope-

rimento conseruantur omnino, atque adeo amplius saltem cùbito uno.

De caligis Episcopalibus.

CAligæ Episcopales ita longæ esse debent, ut usque ad genua protensa, ligulis in ea parte adstringantur; quemadmodum cum mysterij significatione conueniens est.

De sandalijs.

SAndaliz, calcei scilicet quibus Episcopus ad Missā sacrum solēniter faciendum vtitur, è solea integra subtus consistit, à parte autem superiori decenter ornata: quæ fenestra etiā superne olim fuisse non sine mysterij ratione Innocentius III. Pont. ostendit.

De Amictu.

AMictus (qui quoniā humeris imponitur, superhumeralē etiā appellabatur) eiusmodi, ut olim fuit, esse debet; cui fascia assiatur, que tanquam collare quoddam circa collum super casulam aptetur.

Fimbria porrò fasciæ cōdecenter exornata sit: etiā præterea tres crucis annstantur, una in medio, & in utroque capite duæ.

Longa sit fascia hæc cubitum circiter unum, & vincias sex: lata vincias circiter septem.

Porro amictus è tenui candidaq; tela linea sit: pretiosior è subtiliori.

Longitudine esse debet cubitorum circiter duorum; latitudine autem sesquicubitali.

In duobus eius angulis anterioribus assuntur funiculi: qui crucis instar supra pectus transuersi, indeq; in tergum ducti, moxq; reuocati, connectuntur, ut nè suo loco amictus moueat.

Si verò amictus sine fascia adhibetur; in eius medio crux vinciarum durum longè ab extremitate digitis quoibus, superne acuallave ratione affigetur.

Extremitates autem amictus, præterquam ex ea parte, quæ collum ambit, aliquo modesto opere exornabuntur: ceteræ eius partes, ut illæ superioris amictus fasciam habentis.

De

De Alba, & auriphrygio, seu grammatis.

Alba (quam candidam vestem, et amissum etiam à colore vocant) è tela tenui candidaque sit; illa pretiosior è tenuiori.

Longè autem quatuor cubitos producita, & succincta, cùm à lumbis vndiq; redundet, tum ad pedes usque pertingat. Latè præterea cubitos quatuor, ac paulò amplius circumquaq; pateat. Manicas habeat longitudine sesquicubitali, latitudine ab humeris penè cubitali, quæ usque ad manus sensim angustiis ducantur.

Consuta autem sit non artificiosa, sed simplici acus opere: in extremis vero manicis, & in summa veste aliquid dum taxat sit acu paululum, ac tenuiter clavatur.

Et ab ima parte aliquantulum reflexum.

In ima parte albæ à fronte, & à tergo, & itidem in extremis eius manicis quadræ particulae (quas grammatas, seu auriphrygium appellant) panni serici, qui coloris, & panni eiusdem, ut casula sit, rectè assuntur.

Quæ grammata circumquaque fimbrijs densis exornatae sint.

Vbi vero Albæ sine auriphrygio, seu grammatis adhibentur, amplè ab ima parte circumquaq; pateant cubitos sex decim: sicq; paulò, & latiores, & longiores sint, quam alia grammatis ornatae, ut circumplicatae, ac succinctæ, ad lumenque reflexæ, rugarum crisparumve decorum exhibeant.

De Cingulo.

Cingulum (quæ Zona ab Innocentio III. Pont. appellatur) ex candido lino, vel cannabis tenui sit confectum; longitudine cubitorum circiter septem.

Cuius cinguli capita globulis eiusdem materia inserantur, filamentorum manipulis appensis, quos floccos dicunt.

Cingulum vero Episcopale, à sinistro latere duplex, ut vocant succinctorium seu succingulum (quo scilicet stola cum cingulo connectitur) habere debet proportionem mysterij.

De Stola: explicationem.

Stola (quæ item Orarium, & pallia linostina à Damaso vocatur) extrinsecus materiae colore cum planeta congruat: intrinsecus autem tenui serico vestitur eiusdem coloris item.

Longè cubitis circiter sex, ita ut infra genua producatur: latè autem pateat vncijs sex; ab utraque autem extrema parte sensim latiusculè patens lacinijs, seu frangijs ornatur, quæ longitudine fint vnciarum trium: cui præterea erunt tres annectantur, una in medio, reliquæ due in eius partibus extremis.

Vnaquæq; vero crux parvula sit forma quadrata; quæ ab omni parte vncijs citer tribus constet.

Stola sacerdotali nihil appèdat: Episcopali vero, & diaconali ab utraque media eius parte funiculi serici, eodemq; colore, & flocculis laciniatis ornati annectantur, iisque ad illius rectè connexandæ usum.

Dicitur De Tunicella:

Tunica Episcopalis, quam Tunice lam dicunt, è serico tenuiter contexta esse debet: paulò angustior, & brevior quam Dalmatica infra descripta.

De Dalmatica.

Dalmatica crucis formam præbere debet, ita ut non recisis manicis, sed ad manum usq; protensis, iisque latè patenteribus conosciatur.

Episcopalis amplioribus manicis quam diaconalis, hæc latioribus quam subdiaconalis; que tunicella vocitata, ille angustiores habere debet.

Ex eadem materia Episcopalis constet, qua Tunicella Episcopalis. Longa esse potest cubitis duobus, & vncijs sexdecim, atq; eiusmodi, quæ infra genua protendatur: vncijs circiter decem; lata vero à summo, seu ab humeris, cubito uno, & vncijs circiter quatuor, ab extremis oris vndiq; patens cubitis circiter quinque, vel amplius, ut eius latitudo cum mysterij significacione conueniat.

Diaconalis vero, & Tunicella subdiaconalis, lineis, seu fasciolis coccineis ornatur, à fronte, & à tergo hinc inde à sum-

summo usque ad imum ductis.
Auriphrygio præterea insignitur, nèpè
quadris particulis auriphrygio contex-
tis, inter lineas coccineas illas inextre-
mitate à tergo, & à fronte assutis.

Extremitates huius vestis omnes, præ-
ter eam, quæ circa collum est, simbria cù
modicis filamentis exornantur.

Interior autem pars tela eiusdem colo-
ris tecta sit.

De Chirothecis Episcopalis.

Chirothecæ episcopales contextæ
esse debent, & circulo aureo insu-
gniter in extrema parte ornatae.

De planeta.

Casula (quæ alij pheloniu, & planer-
tam è ab ampla latitudine dicunt)
cubitos tres, & paulò amplius latè patet
sit; ita ut ab humeris projecta, compli-
cationem unius saltè palmi infra vtrum
que humerum recipere possit.

Longè autem cubitos totidem, aut ali-
quanto longius demissa sit, vt penè ad
talos usq; pertineat.

Fasciam item latam yncijs octo ad mi-
nimum, quæ assuta sit, ab anteriori, &
posteriori parte usq; ad extremum de-
pendentem habeat: cui altera fascia
transuersalis in summa propè parte, & à
fronte, & à tergo adiuncta, crucem v-
trinque exprimat.

De subbirrete.

Subbirretum mitrale nō è serico, sed
panno laneo sit; idemque forma ro-
tunda non quadrata.

De mitra.

Mitra quæ pretiosior est, è serico
auro intexto, gemmis, & margari-
tis, acusq; opere ornata, Episcopalis di-
gnitatis splendorem præseferat.

Altera simplex, è tela lini purissimi, ea-
que tenui, & candida conficitur, colore
autem albo.

Circulo aureo, circuamicta à parte qua
induitur caput: cornua item duo à sum-
mo præ se ferens, vnum à fronte, alte-
rum à tergo: duas etiam lineas in hume-
ris pendulas habet; quarum extremita-
tes, seu fimbriae lacinijs constant.

A Nulus Episcopalis ex auro puro
solidè conflatus, palam' habet
cum gemma pretiosiori, in qua nihil
sculpti esse debet.

De Gremiali.

Gremiale longè constet cubitis cir-
citer duobus, latè cubito, uno tan-
tum, & yncijs item circiter duodecim;
intrinsecus tenui serico eiusdem colo-
ris yestitum; yndique verd cinctum la-
ciniarum auro argenteo intextarum
ornata.

De Baculo Pastorali.

Baculus pastoralis, à parte ima pre-
dictus, à media totus rectus, à sum-
ma retortus esse debet.

Orario, aut sudario non ornatur, si Epis-
copalis est: quo insigni Abbatialis ab
illo distinguitur.

Longitudine recta est cubitorum trium
& ynciarum duodecim; pars verd illius
retorta, totidem yncijs, aut paulò al-
tius eminet.

A summa rectitudinis parte, est crassitu-
dine orbiculari ynciarum circiter se-
ptem: que prope ad imam partem de-
scendens paulatim diminutam, yncia
quinque constat: in ipsa verò plane ima
parte, ferro, vel argento, aliisque metal-
li genere præacutur.

Pars recta baculi, integratur laminis soli-
dis argenteis nulla celatura ornatis: re-
torta, laminis item argenteis celatura
elaboratis, & fabri argentarij iudicio
inauratis.

Connectitur autem cū illa parte recta
aliquo coelati, argenti opere certis locis
inauratoz quod sexanguli formam exhi-
bens, sacræ imaginibus ornatur.

De Pluialis.

Vestis, quæ Pluialis vocatur, semi-
circularemq; formam exhibet, ad
imos usq; talos protendit, longitudi-
ne scilicet cubitorum trium, & ynciaru-
m circiter sex constans; & pro semicircu-
li ratione latè patens.

A fimbrijs ornatum laciniarum habet
à parte solum anteriori tota ab sum-
mo ad extremum usque aperta, hinc,
& in-

& inde auriphrygiō saceris etiā imaginibus intexto decoratur: à posteriori parte insigne quod caputū dicūt, brenibus admodū laciniis, ornato verò auriphrygiato qui anteriori respondeat.

A summa verò parte anteriori tantum fibula inconsuta connectitur: intrinsecus autem serico tenui, aut panno bambacino eiusdem coloris circumuestitur.

De Pectorali.

Pectorale (ornamentum scilicet il-
lud, quo ante pectus pluviale con-
nectitur) duobus vncinis subiectis, ex
argento inaurato conflatum esse debet;
cui lapis aliquis pretiosus inseratur, aut
sacra imago.

De velo subdiaconali.

Velum subdiaconale (fascia scili-
cet illa que subdiacono vni est ad
congettendum calicem, cum illum instru-
tum in altare desert) ex velo sit, auro,
aut argento intextum; à lateribus ornatum
fimbrijs; à capitibus etiam filamentis
aureis, aut argenteis, aut certè auro,
& argento admixto.

Longè sit cubitos sex; latè verò patens,
quanta est veli propria latitudo.

De velis ministerialibus.

Vela ministerialia (nempè fasciē il-
lae, que à collo pendent ministrorum,
Mitram, aliave indumenta Episco-
palia ferentium, vel sustinentium) lon-
gitudine constent cubitorum circiter
sex; latitudine tam ampla, quanta est te-
la è qua confecta sunt.

Confecta autem esse debent è velo can-
dido bambacino; coque tenui admo-
dum, à capitibus filamentis sericis al-
bis ornata.

De Velo Calicis.

Velum Calicis ab omni parte cubi-
to, & vncijs duodecim, ac paulò
amplius latè patens sit: ab oris vndique
opere serico, auro argenteo tenuiter
ornatum.

Pretiosius autem auro, & argento con-
textum sit, fimbrijs itidem aureis, aut ar-
genteis adhibitis.

De Calice.

CAlix ex auro puro, aut si præ facul-
tatum tenuitate non potest, ex ar-
gento puro itidem consiciatur, eo-
que inaurato ab omni parte interiori, &
exteriori: cuius pes ex aurichalco inau-
rato permitti potest, si præ inopia ex
auro argenteo fieri non potest.

Qui pes amplè pro illius magnitudine
ita pateat, vt firmissimè vbi collocatur
hærens, cadere non queat: forma autem,
aut octangula, aut sexangula, aut alia
eiusmodi sit.

In cuius pedis superficie imagines appa-
reant, quæ tamen manū non impediunt,
aliqua sacra passionis mysteria signifi-
cantes: nulla expressa sint signa ad orna-
tum inanem spectantia.

Nodus in medio decorè recteque orna-
tus, nihil vel minimū eminens habeat,
quo dum calix capitur, incommodè ca-
piatur, aut digitū quidquam lœdantur,
præsertim quo tempore in Missæ sacro
ille indice, & pollice coniunctis manu-
teneatur.

Cupa aliquantulum in fundo angusta,
senzim vsque ad summum laborum la-
tior fiat.

Labrum eiusmodi sit, vt neque extrin-
secus neque intrinsecus vlo modo re-
flectatur.

Calix maior, pretiosior scilicet, ex au-
ro puro, & piarum imaginum cela-
tura insignioribus, qui ad Missæ sa-
cram solenniter faciendum adhibeatur,
amplè in orbem pateat vncias saltem
octodecim; ab imo autem vsque ad sum-
mum altitudine sit vnciarum quatuor-
decim; ampliori verò etiam in eccle-
sia cathedrali, collegiata, ac parochiali
insigni.

Calix minor, qui in Missæ non solen-
nis sacro vni est, amplitudine in or-
bem ducta vnciarum quatuordecim, al-
titudine duodecim.

De Patena.

PAtena eodem auri, aut argenti ge-
nere, quo calix est; quæ si argentea
est, inaurata vndiq; esse debet, nihil ar-
tificiosè elaboratum, ac ne circulum qui-
dem circino profundiusculè ductum vi-
lo modo habeat.

La-

Labrum extreum circulare, ita tenuē admodum, ut adiumentum inde sit ad sacra hostiæ fragmenta recte facileq; colligenda.

Illam medium tenuem concavitatem habeat, quæ amplitudinem labri Calicis ferè adæquet.

Patena maior, & pretiosior, quæ calici grandiori conueniat, amplè in orbē patet vñcias triginta octo, vel amplius pro amplitudine calicis; minor verò triginta duas.

De Sacculo Calicis.

SAcculus Calicis, & Patenæ è lino fit, vel ex cannabis; latè tam patens, longe productus, vt minimè arctè calicem capiat.

Ab altera parte clausus erit, & tota tela quantum lata est, crispsata, & in orbiculum confusa, & connexa: aut etiam ita consurus erit, vt duo anguli hiant, sicut communiter fit; tunc enim transversus calix in ipsum sacculum constrin- gendus est.

De Theca Calicis.

THea lignea ad calicem itidē vna cum sacculo condendum compara ta, simplici opere, nulloq; profano ornatu ita cōficiatur, vt ad calicem cū patena capiendum apposita sit: operculo etiam adhibito, quo coimpresè claudatur: intrinsecus laneo panno, aut holofericō, quem villutum dicimus, extrinsecus corio circumuestiatur.
Cui etiam linea, siue cingulum ex corio ad eam gestandam insertum adhuc beatur.

De Corporali.

Corporale è tela linea pura, & candida fit, ac simplex item; nihilque elaboratum, & nihil sericum intextum habeat; ab oris autem acus opere simplici punctim solum retortum fit.
Longè autem vñcias triginta ad minus patet, latè totidem; ita verò complicatum, vñ nulla eius extremitas appareat.
In Cathedrali, & Collegiatis aliqua corporalia esse debebunt ampliora pro altaris maioris amplitudine.

De Sacculo Corporalis.

SAcculus corporalis à fronte fit crux, vel alia sacra imagine in medio intexta; à tergo etiam ex eadem materia, & colore: intrinsecus verò subserico, aut tela tenui candida circumuestitus: latè verò vndiq; pateat circiter diuidio cubito, vel paulò amplius.
Ab oris verò inserantur funiculi serici cum globulo, quo adstrictus claudatur.

De Purificatorio.

Purificatorium è tela non crassa ad modum, neq; tenui nimis, & simpli- ciacus opere confectu, latitudine fit vñciarum circiter octodecim ad minimū, longitudine totidem, nec verò minus.
Cui purificatorio crux paruula in me- dio acu appingatur.

De Hamulis.

HAmule, non ex argento, stanne, aurichalco, aliōne metalli gene- re, sed è crystallo pellucido non picto; & deniq; ab omni parte sordibus purę, & suo quaque operculo stanneo argenteo aptè contecte: pretiosiora au- tem aureo.

De Pelaicula.

PEluicula hamularum è stanneo bri- tannico puriori fit; pretiosior auro, aut argento faltem: opere autem cæla- to piam speciem exprimente: fundo in- trinsecus confert lato, ac piano, neque elaborato, quod firmius hamulæ impos- tæ hærent.

De Missali.

Missale, opere librario benè firmi- terq; compactum, & conglomeratum, tenuioribus tabellis sectilibus corio intectis operiatur.
In quo corio nihil profani elaboratum impressum extet, sed crucis insigne, a- lia ve sancti pia imago.
Ad Missalis autem ornatum folia inau- rata existant.
Pretiosius porrò, & operimento præ- terea coriaceo inaurato, & forma am- pliori confert, tum literis etiam infi- gioribus impressum.

De

De Signaculo Missalis.

Signaculum Missalis, cornu transuersale vnde funiculi pendent, habeat è sericis filamentis confectum, atque ita latum, vt eiusdem Missalis crastitudinem adaequet. Funiculos vero sericos duodenos, colore diuerso distinctos pro officij ratione atque vsu: ac longè ita ductos, vt Missalis longitudinem vix quinque vncijs excedant.

Pretiosius vero signaculum è cornu transuersali confet, quod solidum aurum, aut argentum sit, idq; inauratum.

De Integumento Missalis.

Integumentum Missalis ita longè de ductum fit, vt ab ima parte etiam reflexum, octo vncijs superet coriaceum Missalis operimentum: à summa vero nihil omnino extet.

Latè præterea patens, vt ab utroq; latere innrinsecus reflecti cōmodè queat. Subuestiatur tela linea, aut bombycina, præter partem, quę infra pendens, eodem panno reflexo ornatur. Huius integumenti extremitates, quæ Missale à lateribus, & à capite circundant, linea sericae opere textili, quæ vero ab ima parte, lacinij sericijs ornantur.

Pretiosius autem integumentum habeat extremitatum ornatum, & linea, & lacinij, auro argento intextis insignorem.

De Puluinari Missalis.

Puluinar, quod Missalilibro supponitur, plenum sit non pluma, non tomento lanave concisa, sed lana solida, pilisve ceruinis.

Longè patens cubito, & paulò amplius; latè vncijs circiter decem, & octo; ornam ab unoquoque angulo laciatis fibulis; consumut simplici opere: sed partes extremæ consitæ integrantur ornemento eiusdem generis, & coloris. Cui puluinari nihil aliud, ac ne scabellum quidem subiectatur; nisi cum sacerdoti oculorum aspectu laboranti opus est ad Missale altius tollendum. Porro scabellum puluinari aliquantò

angustius, vtrinq; quatuor baculis transuersaliter inter se exigua linea lignea in medio connexis firmatur.

De Instrumento candelæ sustinendæ ad officiorum Pontificalium usum.

Instrumentum quod usui est sustinendæ per cappellatum candelæ in Missis officijsq; pontificalibus, ex argento; pretiosius ex auro, aut argento inaurato fiat: manubrio longitudinis vnciarum quindecim, & à summa parte orbi culo constet, cui media intus lunula infixæ inhaerent ad candelæ imponendæ usum.

De Thuribulo, Acerra, & Cochleari.

Thuribulum, acerra, & cochleare, ex aurichalco singula sint artificiosè cælata atque ornata periti artificis iudicio. Pretiosiora autem ex argento, aut ex auro, vbi per facultates fieri possunt. Quod sane thuribulum, cum quadruplici catenula, & operculo eiusdem metalli, vbi ritu Romano fit; at Ambrosianō more, cum catenula triplici, sineque operculo adhibetur. Longitudo porrò catenularum sit cubitorum duorum, & vnciarum circiter duodecim.

De vestitu Sedis Episcopalis.

Sedes Episcopalis, vt ex patrum instituto collocatur loco conspicuo atque illustri; ita vestitū decenti pro solennitatum ratione ornari debet. Porro vestitus eius sit è pannis sericis rafis, non villosis, nec auro argento intextis. Illius gradus tapetibus pannisve lineis sternuntur.

De Scabellis assistentium Episcopo.

Scabella ministrorum Episcopo assistentium, è tabellis sectilibus populis, abiegi nisve constent; cubito, aut paulò amplius altè constructa; tum forma quadrata, quò firmius hærent; de core præterea picta.

De

De Faldistorio.

Faldistorium, non amplius, neque alter exstructum, ut sedes cathedralis Episcopalis, sed longè depresso esse debet: nec præterea à tergo, neque à lateribus quidquam habeat, quo sedens Episcopus nitatur. E quaternis lignis nuceis, binis scilicet ab anteriori, totidēs à posteriori parte inauratis, laminarum argentearū tegmine ornatis; ijsque singulis ab omni laterali angulo formam capitis leonini paululum prominentis in summō exhibentibus, decorè, aptè, firmiterq; constans, sedile coriaceum habeat solidum; idemq; non pluma, sed tomento pilis minutis concisis plenum.

De Integumento Faldistorij.

Integumentum faldistorij subuestitum esse debet tela bombycina. Ita verò diffectum, ut sedili tantum inherens, à reliquis partibus vsque in pavimentum despat.

De Puluinariis Faldistorij.

Pluuinaria faldistorij, vnum genuflexionis, alterum sessoris vslui, è serico villoso constent. Eorum longitudo septicubitalis erit, latitudo porrò cubitalis.

De Abaco, & cæteris.

Abacus (mensa scilicet illa, in qua vasa magna ex auro argento ve cōflata, ad ornatum insignia, & rei diuinæ necessaria, ac vestimenta quædam, Mitraque, atque alia id generis exponuntur) è talibus scætilibus populeis, abieginisve polite confecta, longè pateat cubiculis quinque, paulo amplius pro Ecclesiæ magnitudine, choriveratione; à tergo cubitis duobus, & vncijs duodecim: alteque item exstruatur cubiculis; & vncijs totidem.

A tergo autem gradibus duobus pluribusve constet pro vasorum ratione.

Suffulciatur porrò binis ternisve tripodibus querneis, aut nuceis, ad sustentationis firmitudinem.

Abaci mappa è lino pretiosiori bissove eleganter contexta, ita vndiq; pateat, vt à fronte, & à lateribus ad pavime-

tum vsq; pertingat: tum à tergo si fieri potest, abaci gradus aptè contegar. Si minus, altera eiusdem generis adhibenda est, qua gradus ster nantur. Vasa item ad abaci ornatum in gradibus exposta, ampullari forma sint, pte in vasis sacrorum oleorum confectioni dicatis demonstratur infra suo loco: alitudine cubitali, aut paulo maiori coarent.

Quæ verò in medio collocantur, aliquātò altiora esse debent. Ex auro præterea, aut ex argento conflentur, in quibus profana cælatura nula extet, sed pia, ac religiosa.

Pelues aquaræ, seu bacilia, quos fontes appellant, ex eodem etiam metallo gaudemq; cælatura, tum amplitudine selsqu; cubitali per diametrum ducta. Vrce eiusdem item cælaturæ, metalli, ac magnitudinis præterea cum peluibus aquarijs conuenientis decorè.

De linteo ad vsum abstergendi manus.

Lintum quod manibus abstergendis in Missæ sacro vslui est, ex lino tenui contextum, longitudine bicubitali, latitudine verò selsqu;cubitali cōstet: tum præterea uno, & altero capite ornatum lacinijs, & filamentis eiusdem materiæ, & ab extremitatibus lateralibus acus opere simplici punctim retortum sit.

At illud quod Missæ Episcopalis vslui erit, cum è lino pretiosiori, tum amplitudine maiori, atque ornato insigniori existere debet.

De Libris, Lectionario, Epistolario, & Euangelistario, eorumq; in tegumentis.

H I libri, nempè Lectionarius, Epistolarius, & Euangelistarius, & Characteribus literarum insigniores, & opere librario bene compacti cōglutinative, & decorè, firmiterq; operi sint ad diuturitatis vsum, tum ita ornati, vt de Missili demonstratum est.

Ad ornatum præterea illud piè accommodatum est, si sacra mysteriorū imágines in ijs libris certo loco impressæ, minio, & auro expolirentur.

Inte-

Integumentum porrò eorum librorum tale esse debet, quale integumentū Mis-
sali demonstrauimus.

De Integumento Lectorilium, &
ambonis.

Integumentum Lectorilis statarij 15-
gè protenditur ferè usque ad paui-
mentum: latè patet vt lectorilis struc-
tu: i parte in qua libri appositi hærent,
corio vestitur.

Integumentum lectorilis gestatori: l2-
tum vt est pannus quo vestitur; longum
ad paumentum usque.

Suggesti ambonis ve integumentū, lon-
gitudine esse debet, qua est ipsius sugge-
sti opus; latitudine, qua vndique illud
totum complectatur.

De vase gestatorio aquæ benedictæ.

Vas gestatorium aquæ benedictæ,
vñi officiorum Episcopaliū ac-
commodatum, ex argento, eoq; certis
partibus inaurato confectum, pè etiam
alicuius cælature speciem præbeat.
Ex eodem item metallo, non inaurato
tamen, eodemq; pè opere cælatum ad-
hibetur in ecclisijs cathedralib; col-
legiatib; & parochialib; itē, ceterisq;
aliqua ratione insignibus: at ex ære, aut
aurichalco conflatum, in ecclisijs census
tentitate laborantibus permititur.

De panno ad abstergendum caput
baptizati.

Pannus, seu fabarium, quod ad bap-
tizati caput abstergendum adhibe-
tur, è tela byssina, quod pretiosius vñi
ministerij Episcopalis est, constare de-
bet; è tela verò linea, quod ab alijs ad-
hibebitur.

Erit verò circunquaque aptè decoreq;
fimbriatum è tela vel byssina, vel linteal.
Longitudine erit cubitorum trium; lati-
tudine verò tanta, quanta est telæ è qua
constat latitudo.

De vasis sacrorum Oleorum.

Vasa Basiliæ cathedralis, in quibus
sacra olea conficiuntur, ex argen-

to, aut sâltem è stano Britannico, eoq;
puro & pretiosiori conflentur.
Forma ampullari fint: qua ventre am-
plo & turgido confecta, à summo usque
ad collum sensim orbiculari accliuitate
sine ullo cælature opere ascendentia,
ore hianti patuloque extent, ab ex re-
mo in angustum paulatim usque ad pe-
dem deducta, opere sphærali conclu-
dantur: cui pes à summa parte angu-
stè, ab imo latius patens firmissime hæ-
reat.

Geminis anfis constent: qua cælature
speciem in ea parte exhibeant, in qua
cum vasibus annexuntur.

Operimento integrantur semisphærali,
quod in fastigio parvulam crucem affi-
xam habeat, ita autem annexum, vt à fi-
bula argentea flanneave qua annexi-
tur, totum à tergo pendear; vt ne eo
elato, Episcopi consecrantis manus in
crucibus super oleis conficiendis impe-
diatur.

A fronte aptè ac firmiter in superiorē
propè ventris parte parvulus tubus ag-
glutinatus hæreat, ynde oleum defluat.
Isq; eiusmodi sit, qui ab imo patulus,
sensim angustè ascendens, pari cum va-
sis altitudine, & à summo paululum in-
curuus ore angustiori extet.

Vasa tria præscripta forma confici-
antur; vnum in quo sacri chrismatis, al-
terum in quo sacrae extremæ unctionis,
tertium iu quo catechumenorum oleum
consecretur.

Singula vase distincta sint inscriptione,
literis grandiusculis inauratis expressa.
Singula autem vase olei, magnitudine
sint, quæ cum Basiliæ cathedralis ratio-
ne conueniat: sed eiusmodi tamen, quæ
in consecrationis ministerio commo-
dè & gestari, & tractari possint.

De velis vasorum sacri olei.

Vela (qua superiora tria vase tripli-
cis sacri olei contegant, cum illud
die Cœnæ Domini conficitur) longi-
tudine circiter cubitali fint; latitu-
dine quanta est veli; illudque vase
chrismatis è serico albo, reliqua duo ex
rubro.

De vasculis ministratorijs.

Vascula ministratoria itidem sint, quæ vasa sacrorum oleorum, inscriptionibus etiam distincta, eadē forma, è stanno aut argento itidem, nec verò è vitro confecta; eaq; longè angustiora; quæ olei pondo, minora duo tantum cāpiant, à tergo solum ansata.

De Forfice ad usum sacrae ordinationis.

Forfex ex ferro, ac certis locis inaurato conflatus, vnciarum duodecim longitudine constet.

De Peluicula ad varia ministeria Episcopalia.

Peluicula usui variorum Episcopium ministeriorum, ex argento cōfata, profunda concavitate constet, tum amplitudine sit vnciarū duodecim per diametrum ducta.

De Libro exorcismorum.

Hic Liber exorcismorum, ut ceteri libri ecclesiastici, opere librario decenter confectus, operimento tegatur, quod supra alijs voluminibus præscriptum est.

De Cereoferatis.

Cereoferata seu cereoferaria artificiosè tornata sint, auro, aut coloribus decorè obducta in superiori parte qua cereus infigitur. Eorum orbis, ex charta ferrea, idest tola congruentem pateat, extremitate sursum reflexa, ad guttas capiendas quæ ex cero defluunt.

Alterius verò generis cereoferaria, quas cancellas appellant, infra ex ligno tornatili sint, supra verò quadrifariam secto, & ad cereos excipiendos apta; ornata verò ut alia.

De Operculis.

Opercula ex tenui charta ferrea sunt, quæ infra patulo circuitu

sunt, supra in acumen definita: baculis aperte inserantur, ut per eos cerei quamvis altè positi extingui à ministris possint; hæc aliqua majora ad usum maiorum, aliqua verò minora ad minorum usum confiantur.

De Labaro, seu Vexillo.

Vexillum Sancti patroni urbis, & opere, & materia, & ornatu insignius sit quam parochiale, tum amplitudine præterea maiori, quæ formam ferræ quadratam exhibeat. Vexillum verò parochiale (quod sippatum aut sanon ecclesiastico nomine vocatur) è tela auro argentove intexta, vel è serico firmiter contexto sit. Longè pateat cubitis tribus & dimidio, lateque totidem, ita ut formæ quadratæ speciem præbeat.

Quæ forma insigne illud augustissimumque Constantini Imperatoris vexillum, quod Romani labarum dicunt, cruce pretiosa, cuius imago coelitus apparuit, intextum fuisse ex antiquis monumentis constat.

Porro è materia longè pretiosiori sit, vbi præ parochialis vicinæ facultatis potest.

Imagine effigie Sancti, aut Sanctæ, cuius nomine ecclesia parochialis nuncupatur, depictum, ornatum, aut contextum sit.

Colore præterea, quem sancti sanctæræ cuius vexillum præfertur, imago pro ecclesiæ ritu deposita.

Vndiq; cinctum ornatu laciniarum eiusdem coloris cuius vexillum est, permixtis etiam filis argento aurove intextis. Appensum præfertur ex hastili ligneo, eoq; solidi; cuius summa parte erux parvula quadrata præfigatur.

Hastile autem vexillo longius sit cubitis circiter duobus: colore item quæ vexillum.

Vexillum verò, quod dum foeminae in supplicationibus publicis procedunt, pro parochialis vicinæ distinctione præferunt, & materia, & colore, & imagine, & ornatu sit ut illud supra descriptum: at late longeque; constans uno tantum cubito, & hastili brevi ac tenui;

qui item crux parvula in summo affigatur.

De Crotalis lignis.

Crotala lignea, quæ ex vñ ecclæsia in hebdomadæ sanctæ tenebris adhibentur, ex tabula scitili nucea, querneave fiant: longitudine verò sesquicubitali, & latitudine cubitali constent. A summo habent foramen per quod manus infertur, lamina fere a munitum; tum præterea laminas quatuor quinque ab utraque parte affixas ex ære seu ferro, vel totidem pilas ex ligno rotundas sive appensas, sonum ex percussione redientes.

De stragulo sedilis sacerdotis.

STragulum sedilis, in quo sacerdos Missæ sacrum soleniter faciens confidet, è panno laneo, aut serico raso in Basilicis insignioribus. Ita verò latè longèq; pateat, vt à tergo etiam sedile contegens, capire celebrantis paulò altius extet, & infra ad paupiamentum usque propè pertineat.

De Aulæs.

AUla in ornanda Ecclesia, siue ex corio, siue ex lana constent, ne profanis imaginibus humanis, aut bellorum picturis; sed religiosis pīsq; figuris mysterij sacri historiam significantibus contexta sint: & ijs potissimum, quæ Christi Domini, vel Sancti cuius nomine ecclesia capellave nuncupatur, res gestas exprimunt.

De Lectorilibus.

LEctorilium genera duo; alterum sit, posita columella lignea, aut aliquo alio apto fulcimento cum bafi cōgruen te & decora, aut etiam armario exstrutto pro recondendis libris ad usum chori: supra quod fulcimentum tabula lata & longa, quantum satis sit ad capiendum apertos libros, declivi positura collocatur.

Aut verò sit tanquam duplicitis faciei, vt

ab utraque, tabule quæ superne in culmen coeant, duobus libris imponendio locum præbeant: è nuceo ligno erit artificiosè exculto, & alio etiam præservit picto aut inaurato.

Alterum gestorium magis est, & duplex: cuius partes sunt ex longis & angustis asperculis confectæ: per clavum in utraque media parte fixum quo coniunguntur, in unum coeunt cum tollitur & gestatur: & cum ponitur ad lectio[n]em, supra & infra deducuntur, supra verò certio utrinque affixo tenentur ad libros ciapiendos aptè composito.

Huius quoque ligna ornatum & artificium desiderant.

Hac eadem forma alia etiam lectorilia sunt: nisi quod plicatilia, vt ita dicitur, non sunt: & loco corij lignis tenentur in superiori parte.

Lectorilia integumentis circumfusantur sericeæ lineæ cum filamentis suis; ab utroque quidem capite per vnicas tres prolixis; ab alijs autem partibus, brevioribus & modicis, telaq; subter tecta sint: ita longa vero, vt utrinque ad terram usque demittantur: lata paulò magis quam ipsa lectorilia.

De Libris, seu voluminibus ecclesiasticis.

Volumina diuinorum officiorū usi addicta, ut potè Breuiaria, Lectio[n]aria, & alia id generis in priori huius libri parte enumerata, planè eiusmodi sint, quale Missale paulò ante demonstrauimus.

De Conopæo.

COnopœum Tabernaculi sanctissimæ Eucharistie, in ecclesiis ritu Romano, è serico auro argenteo intexto, vulgo brocato, vel è tela argentea aureate, aut saltem è serico simplici coloris albi. In ecclesiis ritu Ambrosiano utentibus, ex eadem materia, at rubri coloris. Ample undique pateat pro tabernaculi maioris amplitudine; ita vt à summa parte crispatum, in fimbrijs etiam non angustè sed longè latius decenter respondeat.

Bb a Habcas

Habent verò ut moris est, ab extremis partibus ornatum laciniarum decorè contextarum.

Conopœum verò baptisterij è serico albo sit, vel saltem (in ecclesijs scilicet, quarum census tenuis est) è tela linea tenuis; amplitudine autem & ornata ut supra.

Appendatur & annexetur in ciborij summa itate cruci subiecta.

De Tabernaculo parvulo sanctissimæ Eucharistie.

Tabernaculum parvulum sanctissimæ Eucharistie, sit ex auro, aut argento pero, eoque certis locis inaurato; aut saltem ex aurichalco constare debet, quod auri puri specie benè integratur.

Forma rotunda sit, & altitudine cubitali, aut maiori minorive pro tabernaculo magni ratione: amplitudine, quæ hostiam amplam commode capiat.

Distingui debet certis spatiis intra columellas interiectis: quæ columellæ ornatae fabrefactæ, non impares (nè sacræ hostiæ prospectum à latere impari impediant) sed pares, nempe quatuor, aut sex, aut octo esse possunt: quæ si octo, binæ collocentur.

A summa parte columellarum existere debet ornatus è zophoro corinthio (quod opus fregio vocant) & coronatus constans: ita ut in eo tabernaculo fastigium spherale aut pyramidale nitatur, ad unctis in ima parte fastigii duabus fibulis, sive vncis, quibus fastigium cum zophoro connectatur, affixa in summo parvula cruce quadrata, aut imagine Christi Dni crucifixi, vel resurgentis.

Pes, quo tabernaculum huiusmodi sustentatur, in orbem latusculè ductus, forma sexangula vel octangula sit, quod firmius & decentius haret.

Nodus in medio decorè recteque ornatus, nihil vel minimum eminēs habeat, quo dum capit, incommodè capiatur, aut digiti quidquam lardantur.

A parte inferiori tabernaculi, lamina orbicularis omnino argentea atque inaurata pro illius magnitudine esse debet: quæ septimam à lateribus indecū circ-

cum in labijs emineat, fundum contigit; atque eiusmodi, ut cum usu veniret, amoueri queat.

In cuius laminæ, fundiuè superiori parte, media assigi debet parua lunula aurea, vel saltem argentea inaurata duplex: quæ brevi tenuique suffulcimento suffentata, à fundo paululum extet; tantulo præterea spatio diuisa, quantum sacrae hostiæ crassitudo capit: eodem fabrili opere confecta, ut una alteri in suffentaculo firmiter apteq; inserata, aliquando disiungi possit: quod accuratius, si quæ fragmenta hostiæ sacre in parvulo illius medio spatio remanserint, colligantur.

A parte autem inferiori lamina hæc parvula, tenuiq; tubo transuersali constet; per quem spinula argentea ducta, eam laminam firmiter cum tabernaculo planè connectat.

Tabernaculo ita constructo, vas forma orbiculari illius magnitudini aptè conueniens, à summa parte clausum & solidum, ab ima vero apertum, è crystallo, aut è vitro pellucido pretiosiori apparari debet: quod intra ipsas tabernaculi columellas insératur: vnde sacræ hostiæ prospectus esse possit.

De Pixide.

Pixis, quæ ad sanctissimam Eucharistiam rectè, pieq; custodiendam adhibetur, ex auro, aut ex argento puro saltem, eoque inaurato fieri debet.

Quæ pixis cùm ex argento fit, si minus ab interiori & exteriori parte auro non illinatur, saltem ab interiori parte illinatur.

Cuius pes, ut manu fricile, firmiterq; capi queat, altitudine sit sex vnciarum. Nodus in medio decorè, recteque ornatus, nihil vel minimum eminēs habeat, quo dum pixis capit, incommodè capiatur, aut digiti quidquam lardantur; præsertim quo tempore inter Missæ sacræ populo sanctissima Eucharistia ministratur, & illa indice & pollice coniuncta manu tenetur.

Vas seu cuppa, forma rotunda aut omata profunda sit, & decenter pro profunditatis ratione ampla, in fundoqne

180

medio paululum aliquid habeat, quod in orbem tenuiter emineat.

In summa pixide circulus tenuis à labro minimum distans insit, cui in orbe prominenti operculum innitatur.

Pixidis operculum forma itidem rotunda sit vel ouata, quæ respondeat formæ pixidis, quod in medio in star ferè pyramidis extet: ab uno & altero item late re paruulos tenuesque vncinos habeat, quibus in circulo ante includatur.

In eius summo crux paruula, aut imago Christi crucifixi, vel resurgentis infixa hæreat.

Vbi præ inopia aliud non potest, Episcopi iudicio, operculum, & pixis ex aurichalco aut stamno inaurato esse poterit.

De sacculo Pixidis.

SAcculus in quem pixis includatur, cum sacra Eucharistia per loca montuosa, præruptosque colles via difficulti defertur, è ferico villoso, beneq; contexto sit, colore autem albo rite Romano, sed rubro more Ambrosiano.

Intrinsicus circumuestitus tela bambicina, eiusdem coloris ut est sacculus.

Altior paulò sit pixide quæ includitur. Fundum habeat firmiter consutum, bene crissatum, non quadratum, sed rotundum in star rose.

A summa parte funiculos sericos, eosq; solidos certis foraminibus ita inseritos habeat, ut cùm ducuntur, saccioli ad strictum bene cohæreat.

Qui funiculi ita oblongi sint, ut cum vsu venerit, illis collo appositis pixis inde pendeat.

De velis Pixidis.

Vela pixidi aut tabernaculo minori adhibenda, auro, aut argento sint contexta; vel quod magis laudabile est, aurea, aut argentea, fimbrijs circum quaque ex eadem materia adhibitis. Eiusdem verò mensuræ cum ijs velis erunt, quæ calicibus adhibenda præscripsiimus, vel maiora pro pixidis magnitudine.

Vela maiora ad sanctissimæ Eucharistie deferendæ usum auro pariter aut

argento intexta, aut si quis velit, etiam aurea aut argentea, lata sint ut veli tela, longa cubitis sex.

De Umbellis.

VMbellæ, una scilicet ad sacra Eucharistie contegenda, altera ad insigniorum processionum officium usui, è ferico aut panno, auro argenteo intexto sint.

Umbella autem minus pretiosa è panno subserico, vel saltem è zambellotto confici poterit.

A superiori parte contextæ sint tela bambicina: vndique verò ornatum habeat duplichum fasciarum, que duodecim citer vncijs longè pendeant: ijsq; fascijs consuetæ sint ab omni parte fimbriæ filamenti satis prolixis.

Porrò inter utramque fasciam hastile inseratur: quod panno adaptatum & annexum, rectè extendat latera umbellæ. Cuius umbella lateribus singulis, hastilia picta paribus inter se spatijs disposita, quibus illa tolli & gestari possit, quæ tuor plura ve, pro eiusdem umbellæ magnitudine supponantur.

Sint verò umbelle rubri coloris, vbi ritus Ambrosianus est, at vbi Romanus, albi.

Tertia umbella, quæ adhibenda est, vbi sèpè per semitas & angustos tramites sanctissima Eucharistia fertur, eiusmodi sit, quæ in orbem ducta, ac nonnihil fastigiatæ, latè per diametrum pateat cubitis circiter tribus: fasciola præterea circundetur, quæ ex eadem materia constans, filamentis appensis circulatione pendeat.

Sustentetur verò hastili uno, à cuius summo capite, tanquam à centro quadam, radij quidam lignei exeuntes umbellæ vndique fulciant.

Sit porrò hoc hastile in media parte ita flexum, ut cum ab eo qui post sacerdotem incedit, sustinetur, in ipsius tamen sacerdos caput amplè diffundatur.

De Laternis.

Lateræ ad sanctissimi Sacramenti ferendi usum comparetur ouatuor;

Bb 3 quæ

quæ ex ligno inaurato pictive, aut ex tenuissima saltem lamina ferrea constent: in ijsque fenestellæ aptè dispositæ cornu pellucido clausæ existant; ferrumq; præterea intrinsecus promineat, cereis inferendis insigendisve accommodatum.

Vt autem altè præferantur, hastilibus longitudine quatuor cubitorum firmiter infixæ hærent.

De Ceroftatis breuioribus.

Ceroftata breuiora, quæ vñsi esse possint sacræ Eucharistie associandas, ea forma apparari debent quæ ceroferarijs longioribus præscripta est: at hæc breuiora esse debent: vt cum vñi venerit, cereis insertis possint manibus gestari.
Colore vel rubro, vel albo, prout ecclesia more vti Romano, aut Ambrosiano.

De Mappis ad vñsum sacræ communionis.

MAppæ, quibus scabella oblōga ad sacræ communionis in ecclesia ministrandæ vñsum parata sternuntur, latæ sint non minus cubitis duobus: longe vero, vt est scabellorum londitudo.
Mappulæ autem breuiores, quæ ad eum vñsum parantur, cum in ecclesia, vel egrotis sacræ Eucharistia ministratur, confectæ sint puro & tenui texturæ opere: longe pateant cubitos tres, latè circiter duos: ac ne extremitates quidem simbriatas habeant, præter capita, quæ certè exornari conuenit.

De Scabellis oblongis.

Scabella oblonga, quæ vñsi sacræ communionis fidelibus in ecclesia præbendæ sunt, altitudine constent cubitorum circiter duorum, latitudine vñciarū sexdecim: sintq; condecenter dolata.

De Vasis Purificationis.

Vasa ad purificationis vñsum parata, caueatur, nè si aurea aut argentea sint, calicis formam exhibeant; neque

verò similia item cyathis vinarijs: è cry stalllo saltem conficiantur.
Oenophora è stanno parentur, ita ampla, quæ purificationis vinum contineant: vrcæ item minores.

De Cruce ad egrotos ferenda.

Crux quæ ad ægros fertur, ex auro, argentove, aut aurichalco, è ligno picto inauratoq; præclarè cōfecta, eiusmodi sit, in qua Christi Domini imago decorè expressa pietatem exciter.

De Tabella gestatoria pacis.

TAbella gestatoria pacis, quæ pretiosior est, ex auro, vel argento; omnis pretiosa, ex aurichalco conflata, aliquoq; piæ celulæ ornatu insignis, imaginem pietatis condecenter egregieq; expressam exhibeat: latitudine conflatæ vñciarum octo, longitudine duodecim circiter; à tergo manubriū habeat eiusdem metalli.

De Superpellico.

Superpellicum è tela lini, aut canapi puri sit, eaq; non rudi sed candida, non crassiori sed tenui potius.
Manicis ita oblongis, vt crispatae vñque ad digitos summos pertingant; quæ effe possent cubitis circiter duobus vel circa; latè autem patentibus in orbem cubitos circiter quatuor.

In ipso ore forma rotunda potius quam quadrata: latum pro capitib; crassitudine.

A pectore nullo modo scissum, aut dissecatum.

Longè ductum infra genua, atque adeo ferè vñque ad crura media.

Latè pateat ab extremis oris in ambitu cubitis circiter tredecim vel circa, ab humeris cubitis octo circiter, ita vt aperte consutum & crispatum decenter appareat, pro humerorum latitudine, corporisve crassitudine.

A nulla parte neque nimis, neque affectata artificioi operis elegancia elaboratum, ab humeris præsertim non specioso artificij ornatum.

De

De vasis instrumentis que in sacristia reconduntur.

VAs ad usum aquae benedicendi paratur, quod non luteum, non testaceum, fictileve sit; sed æreum, stannoq; intrinsecus illitum; binis anulis, & ore patenti, ampleq; constans, fundo item paulò quam os angustiori; ita tamen, ut firmiter vas herere possit. Pollubrum, vas scilicet lauandum manibus sacerdotis, & vasculum item aquæ infundendæ aptum, cum is extra Missæ sacram aliqua sacra ministeria obire condecenti congruentiq; inter se opere sint, ac magnitudine: ex argento autem conflentur, aut saltem è stanno pretiosiori; tum piè aliquius celature, aut incrustationis ornatu content.

Mantilia grandiora (que, præter ea que in sacristia appendenda sunt, ad abstergendas manus extra altaris usum parari debent) filo non crasso nimis intexta, & ab omni parte condecorata exornata sint, tum ab utroque etiam capite filamentis adiunctis.

Longè pateant cubitis tribus; latè vero, quanta sanè est tele latitudo.

De Vasculis sacrorum oleorum in Plebana ecclesia.

Vascula sacrorum oleorum usui Plebanæ ecclesiæ, grandia sint pro ecclesiastum, quibus distribuenda sunt, numero.

Que vascula argentea sint, aut saltem è stanno pretiosiori, literis ut infra inter se distingue: quibus singula sacra olea internoscantur.

Instar phialæ sint, operculoq; duplice integantur; uno quod in os vasus inseratur, altero quo vasus collum extrinsecus tegatur: quod utrumque in gyrum oblique torqueatur: ut ijs ita firmiter operatis, oleum sacrum effundi nequeat.

Capsulam habeat, que seruandis portant disque sacrorum oleorum vasculis usui sint, cum ad ea ab ecclesia cathedrali accipienda statu paschæ tempore mittetur. Ea capsula è ligno sit, in tresq; partes distincta; ut in singulis partibus unumquaque sacri olei vasculum cuim bambu-

bacio aptè collocetur.

Corio decenti vndique pro integrumento muniatur; ornatusque serico rubro intrinsecus circumuestiatur.

Operculum habeat eiusmodi, quod extrinsecus planum non sit, sed forma paulli eminentiori.

Clave & sera ita claudatur, ut cum ad accipienda sacra olea portatur aperta tradita, possit à cathedralis ecclesiæ ministro, postquam is olea tradiderit, clavis di dito paululum à superiori eius parte preffo: nec aperiri subinde alia clavis queat, quam illa ipsa, que apud Prepositum asservatur.

De Vasis sacrorum oleorum in Parochiali Ecclesia.

Vascula Parochialis ecclesiæ ad usum sacra olea seruandi, vbi præ inopia ex argento fieri non possunt, è stanno puro, eo que nobiliori sint: tum perpolita mundaq; omnino sint.

Tria autem parentur, forma rotunda, atque eiusmodi, que inter se nulla plane dissimilitudine sint: atque sic quidem aptè coagmentata coniunctave, ut trianguli figuram exhibeant.

Iis omnibus vasculis simul contingens operculum unum solidum adhibetur, ita confectum, ut & paululum vasculorum contingens vndique capiat, & cum illa operiuntur, hoc non disiungatur; sed in una parte filum hæreat; totumque vasculorum opus operiatur.

Id operculum, ethi totum solidum unumq; est; triplici tamen circulo distinctum, triplici q; concavitate ab interiori parte constans, rursus ab exteriori paululum eminens (que concavitas usui sit ad reponendum bambacium, quo sacrum oleum opertum est, cum illud postea ad ministerium adhibetur) & intrinsecus & extrinsecus in unoquoque circulo litteras aperte expressas habeat, quibus uniuscuiusque sacri olei vasculum distincte internoscatur.

In primo vasculo sacrum oleum chrismatis asservetur.

In altero oleum catechumenorum.

Operculum vasculi sacri chrismatis insculpitur his literis, C H R.

B b 4 Alterum

Alterum quo vasculum olei catechumenorum insculpitur, CATH.

In tertio vase, alterum vasculum quod minusculum fit, ex argento, aut stanno, aut è salice inferatur, operculo contemtum.

In hoc ipso vasculo sal asservetur, ut si sal renouari opus est, hoc exiguum vasculum inde tuto deponatur, ac periculum evitetur sacri olei effundendi, aut sale permiscendi.

Cotyla præterea, quam scatulam dicunt, è nuce aliave materia solida opere tornatili cum operculo fiat, totaq; corio contegatur; cuius operculum corio item intactum, ornato aliquo impresso atque inaurato decoreretur.

Tum scatula & operculum à parte interiori aliquo ornamento serico albo vestiatur.

Quæ ita confecta sit, ut paulò depresso sit quam vasculi altitudo, quod facilius aperiatur, neque necesse sit inde deponi.

Sacculus è serico confectus sit albo colore: si quando vsu venerit in locis monitosis facultate ab Episcopo data baptismum ministrari in alia ecclesia, quam in Parochiali quæ remotior sit.

De vasculo extremæunctionis.

Vasculum sacri olei extremæunctionis ex argento aut stanno præiosiori sit, idq; à reliquis sacrorum oleorum vasculis separatum.

Cui operculum in medio pulisper concavum affixum ita sit, ut cum vasculo aperietur, non disiungatur.

Eius inscriptio hæc sit, EXT. VNC.

Ad hoc vasculum asservandum scatula item ut supra adhibeatur.

Sacculus item sericus coloris violacei eius forma sit eadem, quæ facculo prescripto vasis chrismatis, & sacri olei catechumenorum constituta est.

Fundum habeat forma non quadrata, sed rotunda instar parvula rosa; corülas item sic oblongas, ut parochiano marum ve curatori usui esse possint ad vasculum collo appendendum.

De vase ad aquam baptismalem feredam accommodato.

VT certum vasculum sit, quo & in vrbe è cathedrali, & in diecesi è præposturali plebana ecclesia in Sabato Santo, vigiliaque Pentecostes ad unamquamque parochiam ecclesiam aqua baptismalis asseratur; parochi singuli phialam parvulam ex argento aut è stanno pretiosiori, dedita opera confitam, sibi comparent, quæ huic solum, neque alijs præterea usui sit.

Hec porro phiala eiusmodi sit, que duas tresve uncias aquæ capiat: habeat præterea tum operculum catenula minuta affixum, quo in orbem ubique versatili integratur; tum alteram item catenulam operculo uncis tribus altiore, quæ illi deferendæ usui esse possit; adiuncta huic catenulae cordula serica, quæ dum assertur, à collo sacerdotis ferentis pendeat.

De Vasculo in quo sacrificiæ hostiæ asservantur.

Vasculum quod sacrificiæ hostiis asservandis paratur, ex operculo constans, forma rotunda sit, ex argento, aut saltem ex polito ligno tornatili, aliave decenti materia, decoroq; item ornatus & opere confectum: intrinsecus vero serico panno vestitum.

Latè pateat uncias quatuor plures, ut hostiæ inde promi commode possint.

Alterum item vasculum minoribus hostiis asservandis paretur, quod ex eadem materia, eodem opere, eodemq; ornatus confit; at amplitudine maiore, nempe sex plurimæ unciarum per diametrum ducta, ut pro ratione loci plures hostias capere queat.

De vase ad usum abstergendi Calices, & lauandi corporalia.

Vas ex aurichalco confectum, aut æneum paretur initâ pelvis, binis manubrijs constans, atque ab uno labore ad aliud cubito uno & uncis octo pluribusve, pro ratione ecclesiastice suppellectilis, undeque amplum, oreq; omni-

menti, per quod quasi per canalem aqua inde paulatim in sacrarium effundi possit.
Quod vas usui solum fit abstergendi clices, & lauandi corporalia.

De Capsulis corporalium, & purificatorum.

Capsulae corporalium, è specioso ligno, aut certè condecenter ornato sunt: intus verò serico, aut tenui panno lineo circumuestitæ; forma verò quadrata.
Capsulae item purificatoriorum, itidem vestite atque expolitæ.

De Tapeto usui sacerdotis sacras vestes induentis.

TApulum decens paretur, quo is sacrificiæ locus sternatur, vbi sacerdos sacrum facturus se induit.
Vbi verò præ inopia non potest, loco tamen tabulatum infar clathrati operis sit, à pavimento altè exstructum vncijs sex; ita tamen exiguis foraminibus quadratis, trium scilicet vnciarum tantum, plenum sit, ut stantis sacerdotis pedes non offendat.

De Mantibus usui abstergendarum manuum.

Mantilia que abstergendis manibus usui in sacrificia parantur, eo opere quod Damascenum dicunt, confecta sunt; tanta latitudine constent, quæta est propria tele latitudine; longitudine verò cubitorum octo, aut plurium, pauciorumve, pro loci altitudine, depressioneve.

Hæc porro mantilia tornatili ligno, quod altè collocatum, beneficio ferri quo traiicitur, circumvolvatur, extensa imponantur.

Quorum mantilium capita eatenus demissa sunt, ut hominis stantis usui esse possint; funiculis verò insertis hinc inde colligentur, ut per tornatile lignum circunduci queant.

De Tabellis, quæ in sacrificia affiguntur.

TAbellæ, quæ multiplices, variaeque mox supra præscriptæ in sacrificia affiguntur, non querentes, non nuceæ, neque denique è ligno subobscuræ sint; sed ex abiete, aliave id generis arbore albicante: ut ne literarum paginæ quæ illis agglutinabuntur, reddantur obscuriores, sed illustres potius, ex albedine ligni cui affiguntur.
Ad quarum tabellarum ornatum coronices ab omni parte adhibeantur; exq; expolitæ, aut præclarè pictæ, aut etiam inauratæ, pro ratione paginarum quæ ipsis tabellis affiguntur.

De Suppelætile officiorum funeralium.

Cœnotaphia, quas tumbras dicunt, in diuinorum officiorum promortuis celebritate adhibenda, aut in arcam, aut in acumen ducta esse possunt.
Stragulum cœnotaphij, ad basim scilicet sternendam quæ cœnotaphio subiici solet, è panno saltем laneo coloris nigri paretur.

Aut verò basis nigro colore pingatur, crucibus etiam, mortuorumque capitibus albis appictis.

Pallium vel tegendi cadaueris, vel cœnotaphij sternendi usui paretur: hoc cœnotaphij sine cruce, illud verò cadaueris crucem album in medio habeat.

Vtrunque porrò sit colore nigro; ac nisi pretiosius quis malit, è panno serico villoso, quem villutum dicunt, aut saltем laneo contextum.

De Crucibus cœnotaphij.

Cruces cœnotaphij, ex aurichalco saltем, aut ex ligno. etiam decorè pictæ conficiantur.

Quæ crucis ut rectè stent, bases marmoreæ, aut saltem ligneæ, ad eas aptè sustentandas parentur, in quarum medio foramen rectum insit, quod earum hastile capiat.

Sint verò à parte transuersa latitudinis cubitorum duorum; à recta langitudinis totidem preter manusrium.

De

Candelabra cœnotaphij ex ferro cōfluentur; altitudine consente cubito rum duorum & dimidij, sustentantur firma base, que instar tripodis, aut alterius firmioris generis sit, ne forte p̄pondere & longitudine cereorum facili corrunt: orbem præterea è lamina ferrea conflatum à superiori parte habeant; cuius orbiculi extremitas sum reuocata, ceram defluentem contineat.
Super hoc item orbiculo apex ferreus inlatus extet, cui vasculum inseratur, ad cereos excipiendos apte accomodatum.

De alia Suppellec̄tis instrumen-tali.

Cabiti qui ex vucijs vigintiquatuor confat quarta pars vniuersitatem delineata, hæc est.

Tripus ad thuris adolendi vsum, cum Missæ, & Vesperæ solenniter fiunt, è patella, aut vase focario constet, in quo ignis, pruna ve accensa, teneatur: è ferro autem, aut ex aurichalco sit. Cui tripodi adiungatur etiam cochlearum cum manubrio adunco & foreipe ad prunam excipiendam.
Vasa in quibus oleum ad vsum lampadum recondetur, è lapide sint; aut è querno saltem ligno soperculis item cōfient apte compositis. Guttus olearius, in quem scilicet è vasibus oleum infunditur, è stanno, aut saltem ex ferrea lamina tenui confectus, ore satis patulo sit; è quo oscillum excitetur rostri instar, per quod tenui fluxione oleum in lampades transeat. Infundibulum eiusmodi sit, quo oleum ex vasibus lapideis querneisve haustum in guttum effundatur: cuius infundibili manubrium extremum reflexum sit, ut appendi possit.

Hæc de Ecclesiæ fabrica, tum interiori tum exteriori, ac de suppellec̄tis præterea ecclesiastica ratione formaque, duobus harum instructionum libris nos complexi, edimus ad Prouincie nostræ vsum.

In omni autem (vt decretis provincialibus facitum est) ecclesiæ, cappellæ, altaris, ædificijq; alterius ecclesiastici destructione facienda, instauranda, refacienda, in omni ecclesiastico ornatu, & sacræ suppellec̄tis apparatu, ratione ac forma etiam his instructionibus quo cunque modo demonstrata præfinitave, ab ijs quorum interest, Episcopi sui iudicium, & consilium, assensuq; adhibetur; vt cum omnia ad diuinum cultū pertinentia illius iudicio dirigantur; tum ipse etiam accuratè videat, vt omnia & singula, quæ his duobus libris comprehensa aut demonstrata sunt, q̄oad eius fieri potest, recte conformatur harum nostrarum Instructionum præscriptis.

Quoniam verò quæ hoc & illo superiore libro præscripta sunt, præ sumptibus, aliave difficultate, in unaquaque ecclesia non omnia singulare statim & uno eodemque tempore præstari fortasse poterunt: idem Episcopus pro sua prædictione dispicet ac statuet, quæ primum, quæ deinde magis necessariò paranda conficiendave, quæ post item, & quæ ultimo loco pro ecclesiariū ratione, prædicta opportunitate præstanta ordine sint, siue ad fabricam, siue ad suppellec̄tis modum vsumque pertineant: ita vt demum quantum fieri potest, singula Ecclesiæ, Capellæ, Altaria, & partes etiæ singulare ædificatae, restituere, instaurare, instructare, exornareq; sint ad harum instructionum præscriptum.

R E-